

Nr 514.

Av herr **Karlsson** i Grängesberg, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 21, med förslag till lag om allmänna vägar m. m.*

När grunderna för vägbeskattningen, i anledning av motion om ändrad lydelse av § 59 väglagen, diskuterades vid 1933 års riksdag, framfördes från vissa håll förmodanden om, att sänkningen av jordbruksfastigheternas vägbörda kunde medföra överflyttning av skatt på små inkomstagare. Man har därför anledning antaga, att intresse finnes för att avlyfta de små inkomstagarnas vägskattebörda.

I viss mån — ehuru i allt för otillräcklig grad — har detta enligt nu gällande grunder skett genom att inkomstagare, vars *taxerade* inkomst understigit 1,000 kronor, varit befriad från vägs katt.

Enligt de nu av regeringen föreslagna grunderna för vägbeskattningen skall sådan skatt påföras på grundval av antalet kommunala skatte kronor och skatteören. För varje skatte krona och skatteöre, som påförts någon såsom underlag för *kommunal fastighetsskatt*, skall påföras honom en och en halv vägs kattekrona respektive ett och ett halvt vägs katteöre; samt för varje skatte krona och skatteöre, som påförts någon såsom underlag för *kommunal inkomstskatt*, skall påföras honom en vägs kattekrona respektive ett vägs katteöre.

I stället för den tidigare gällande bestämmelsen om skattefrihet för taxerade inkomster under 1,000 kronor föreslås i det framlagda förslaget, att vägs katt icke skall påföras den, som för kommunal inkomstskatt påförts mindre än tre skatte kronor, d. v. s. den, vars till kommunal inkomstskatt beskattningsbara inkomst understiger 300 kronor. Den inkomstagare som uppnår en kommunalt beskattningsbar inkomst av 300 kronor skall, enligt regeringens förslag, påföras tre vägs kattekronor. Departementschefen framhåller, att detta i stort sett innebär en motsvarighet till nu gällande bestämmelser.

Enligt vår bestämda mening böra skattelättnader för de små inkomstagarna genomföras över hela linjen genom höjning av de skatte fria avdragen. Existensminimum, d. v. s. den inkomst som är behövlig för täckande av inkomstagarens och familjens drägliga livsuppehälle, skall vara fritt från beskattning. Vi ha också i särskild motion framfört yrkande därom. Stats-, kommunal- och även vägs katten bör genom en starkt stigande progressiv skala skärpas för de större inkomstagarna och de förmögna.

Intill dess en sådan revision av skattelagstiftningen blivit genomförd, böra de särskilda grunderna för vägbeskattningen läggas så, att de små inkomstagarna i större utsträckning än vad nu är fallet befrias från denna skattebörda.

Vi hemställa sålunda,

att riksdagen måtte besluta, att § 56 i regeringens framlagda förslag till lag om vägdistrikt skall erhålla följande ändrade lydelse:

56 §.

Vägskattekronor och — — — följande grunder:

För varje skattekrona och — — — bilda en vägskatte-krona.

För varje skattekrona — — — respektive ett vägskatteöre; dock skall, i fråga om fysisk person, vars beskattningsbara inkomst uppgår till mindre än 2,000 kronor, påföring av vägskatt icke äga rum för de första sex skattekronor som påförts honom såsom underlag för kommunal inkomstskatt; om den beskattningsbara inkomsten uppgår till 2,000 men ej till 3,000 kronor, skall sådan påföring icke äga rum för de första tre skattekronor som påförts honom såsom underlag för kommunal inkomstskatt. Beträffande äkta makar skall, därest de i fråga om taxering till kommunal inkomstskatt icke äro att anse såsom av varandra oberoende skattskyldiga, befrielse enligt vad nyss sagts icke äga rum för mer än *sammanlagt* sex respektive tre skattekronor.

Stockholm den 28 januari 1934.

Verner Karlsson.

K. Kålbom.

Edoff Andersson.

Nils Flyg.

Vikt. Herou.

Aug. Spångberg.